

Küçük Tilkinin Pikniği

Jane MEADOW

Küçük Tilkinin Pikniği

Jane MEADOW

Tilki Freddie güneşli bir çayırın kenarındaki sıcak yuvasında yaşıyordu. Tüyleri parlak turuncu-kırmızıydı, göğsü beyaz, kabarık kuyruğunun ucu da beyazdı. Boynunda sade mavi bir boyun bağı vardı. Bir sabah Freddie piknik yapmaya karar verdi. Hasır çantasına kırmızı-beyaz kareli bir örtü koydu. Bütün arkadaşlarını davet etmek istiyordu.

Freddie ormanda seke seke yürüdü, çantası yanında zıplıyordu. Önce büyük bir meşe ağacının altındaki yuvasında yaşayan Tavşan Betsy'ye gitti. Betsy'nin üzerinde beyaz puantiyeli açık sarı bir elbise, bir kulağının arkasında da küçük yeşil bir fiyonk vardı. Freddie “Bugün piknik!” deyince uzun kulakları sevinçle kıpırdadı. “Aa, piknikleri çok severim!” diye sevindi Betsy. “Meyve olacak mı?”

Sonra Freddie dalda oturan Sincap Nutty'ye seslendi. Nutty'nin kocaman gür bir kuyruğu vardı; üzerinde meşe palamudu şeklinde düğmeleri olan küçük kahverengi bir yelek ve küçük kırmızı bir şapka vardı. “Piknik mi?” diye cıvıladı Nutty. “Kulağa eğlenceli geliyor.” Biraz utangaç görünüyordu. Sonra Freddie derenin aşağısında Su Samuru Pip'i buldu. Pip'in üzerinde yeşil bir atkı vardı ve hasır bir balık sepeti taşıyordu. “Gelirim,” dedi Pip yumuşak bir gülümsemeyle.

Freddie derenin yakınında, yumuşak yosunlar ve kır çiçekleriyle çevrili düz, çimenli bir yer seçti. Kırmızı-beyaz kareli örtüyü serdi ve çantasını yere koydu. “Hepinizin gelmesine çok sevindim!” dedi. Betsy yerinde zıplayıp duruyordu. Nutty sessizce oturmuş, boş örtüye bakıyordu. Pip yerleşti, uzun bıyıkları kıpırdıyordu. Freddie yiyecekleri göstermek için çantasını açtı.

Freddie kocaman bir yığın sulu kırmızı meyve getirmişti. “Bakın!” dedi. “Pikniğimiz için meyveler!” Betsy'nin yuvarlak gözleri parladı. “Meyve! En sevdiğim!” diye ciyakladı. Ama Nutty'nin gür kuyruğu sarktı. Meyvelere baktı ve hiçbir şey söylemedi. Pip meyvelere, sonra balık sepetine baktı. Tek kelime etmedi ama Freddie arkadaşlarının yüzlerini fark etti.

Freddie çoktan bir meyve kemiren Betsy'ye baktı. Sonra yere bakan Nutty'ye baktı. “Nutty, meyve sever misin?” diye yumuşakça sordu Freddie. Nutty başını salladı. “Ben fındık ve tohum severim,” dedi küçük bir sesle. “Ama sorun olmak istemem.” Freddie biraz endişelendi. Herkesin mutlu olmasını istiyordu.

Tam o sırada Pip yavaşça konuştu. “Ben balık severim,” dedi. “Ama meyve de olur, gerçekten.” Freddie üç arkadaşına baktı. Betsy meyveyi seviyordu. Nutty fındığı seviyordu. Pip balığı seviyordu. Freddie'nin pikniğinde sadece meyve vardı. Kulakları sarktı. “Eyvah,” dedi. “Herkesin ne sevdiğini düşünmemişim. Özür dilerim.”

Betsy kemirmeyi bıraktı. “Fındık sevdiğini bilmiyordum, Nutty,” dedi. “Balık sevdiğini de bilmiyordum, Pip.” Nutty küçük bir gülümseme verdi. Pip başını salladı. Freddie çantasına baktı. Bir fikri vardı. “Burada bekleyin!” dedi. “Hemen dönerim!” Kuyruğu arkasında uçuşarak ormana doğru koştu.

Freddie bir fındık alışına kořtu ve bir avu fındık ve meře palamudu topladı. Nerede yetiřtiklerini ok iyi biliyordu. Sonra dereye kořtu ve iki kk, gmři balık yakaladı. Onları dikkatlice Pip'in sepetine koydu. Kendi bahesinden iki ıtır havu da ıkardı. antası yeni yiyeceklerle dolup ağırlařmıřtı.

Pikniğe dönen Freddie meşe palamutlarını ve fındıkları yere koydu. “Bunlar senin için, Nutty!” dedi. Nutty'nin siyah gözleri kocaman açıldı. “Meşe palamudu! Fındık! En sevdiğim!” diye cıvıladı, utangaçlığı eriyip gitti. Freddie balıkları Pip'e verdi. “Bunlar senin için, Pip!” Pip'in bıyıkları sevinçle kıpırdadı. “Teşekkürler, Freddie!” dedi. Sonra Freddie havuçları Betsy'ye verdi. “Havuçlar da senin için, Betsy!”

Betsy patilerini cırdı. “Havuç! Havuçları çok severim!” Freddie'ye sıkıca sarıldı. Nutty çoktan bir meşe palamodu kemiriyordu. “Bu şimdiye kadarki en güzel piknik!” dedi. Pip gülümsedi ve “Herkesi düşündün, Freddie,” dedi. Freddie'nin içi ısındı. Arkadaşlarına baktı; hepsi mutlu ve bir şeyler yiyordu. “Herkesin sevdiği bir şey olduğunda piknik daha güzel oluyor,” dedi.

Sonra Betsy'nin bir fikri geldi. “Her şeyi paylaşalım!” dedi. Meyvelerini ortaya koydu. Nutty fındıklarını ekledi. Pip balıklarını koydu. Freddie havuçları çıkardı. “Ne ziyafet!” dedi Freddie. Hepsi her şeyden biraz tattı. Betsy bir fındık kemirdi. Nutty bir meyve tattı. Pip bir havuç denedi. Kıkırdayıp paylaştılar.

Güneş sıcacık parlıyordu ve hafif bir esinti kırmızı-beyaz örtüyü hafifçe dalgalandırıyordu. Betsy zıp zıp hoplamayla ilgili komik bir hikâye anlattı. Nutty bulduğu en büyük meşe palamudunu anlattı. Pip burnunun üstünde bir meyveyi nasıl dengede tutacağını gösterdi. Freddie o kadar çok güldü ki kuyruğu sallandı. Yorulup mutlu olana kadar kır çiçeklerinin arasında saklambaç oynadılar.

Öğleden sonra uzarken arkadaşlar çimenlere uzandı ve gökyüzüne baktılar. “Teşekkürler, Freddie,” dedi Betsy. “Herkesi hoş karşılanmış hissettirdin.” Nutty başını salladı. “Başta utangaçtım ama artık değilim.” Pip, “Paylaşmak yemeğin tadını daha güzel yapıyor,” dedi. Freddie gülümsedi. “Başkalarının sevdiklerini önemsemenin mutlu bir piknik yarattığını öğrendim.”

Freddie çantasını topladı ve arkadaşlar kareli örtüyü katlamaya yardım etti. “Gelecek hafta aynı saatte mi?” diye sordu Betsy. “Evet!” diye hep birlikte sevindiler. Nutty, Freddie'ye küçük bir meşe palamudu verdi. “İyi şans için,” dedi. Pip ona parlak bir balık pulu verdi. Betsy ona bir papatya verdi. Freddie hepsini çantasına koydu. “Arkadaşlar en güzel hazinedir,” dedi.

O günden sonra Freddie piknik planlamadan önce her zaman arkadaşlarına ne sevdiklerini sordu. Ve her piknik farklı yiyeceklerle ve mutlu arkadaşlarla doluydu. Paylaştılar, güldüler ve birbirlerini önemsediler. Freddie, nazık bir kalbin ve biraz paylaşmanın herkesi evinde hissettirdiğini öğrendi. Ve bu, pikniklerin en güzelidir.